

skal kunne betale sig fra fortsat at have farlige stoffer ude i omløb, når der findes alternativer.

Den andet kritik, vi havde af forslaget om at lægge en afgift på cadmium-nikkel-batterierne, var, at efter vores opfattelse er det største problem at få en motivering ude i forbrugerledet, dvs. en egentlig forbrugerpant af en anselig størrelse, som skulle sikre, at man fik samlet batterierne ind.

Begge de forhold er der nu taget højde for i fremsættelsestalen forstået på den måde, at når det drejer sig om forbudet, ligger der et EF-direktiv, der forbyder os at forbyde salg af cadmiumbatterier i Danmark. Der har regeringen givet tilsagn om, at såfremt udfasningsplanen som tilsigtet ved hjælp af afgiften ikke virker, vil man tage initiativ til at få etableret en ordning i EU, så vi bliver i stand til at indføre et forbud mod salg af cadmiumbatterier i Danmark.

Når det drejer sig om panten hos forbrugerne, har man understreget i fremsættelsestalen, at den afgift, der udskrives, bl.a. skal bruges til at sikre, at forbrugerne får penge tilbage for at aflevere de brugte batterier.

På den måde mener vi at der er sket en skærpelse af det forslag, der lå vedrørende cadmium-nikkel-batterierne, sådan at man kan sige, at der er et hængende forbud i form af, at man vil gribe ind over for batterierne, hvis ikke de udfases af sig selv. Men vi er godt klar over, at dette hængende forbud ikke er nær så stærkt, som det var vedrørende de klorerede opløsningsmidler, og det er jo, fordi der desværre ligger et EF-direktiv, som bestemmer vores miljøpolitik herhjemme.

Men man har i hvert fald meddelt, at man vil gøre en indsats for at få ændret det igennem EU, sådan at man kan gå ind og lave et forbud mod cadmiumbatterier her i Danmark, uden at det sker i hele EU.

Når det drejer sig om blybatterierne, hvor der er en effektiv ordning, som samler 90 pct. ind, og hvor branchen siger, at man, hvis den eksisterende ordning bliver lagt om fra en gebyrordning til en afgiftsordning, endda kan risikere at få endnu færre procent samlet ind, har vi ikke kunnet se noget argument for andet end at forsøge at tage branchen på ordet forstået på den måde, at vi kan gå ind for det, branchen selv vil, nemlig at få gjort den eksisterende gebyrordning forpligtende, sådan at man derigennem får omfattet også de sidste 10 pct.

Derfor har vi stillet det forslag til regeringen, at man skulle prøve den vej, og det er det, der nu står i den skriftlige fremsættelse, som skatteministeren læste op af før. Man vil forsøge gennem forhandlinger med bl.a. de organisationer, der har med det at gøre, at finde en ordning, hvor man udbygger den eksisterende ordning med en forpligtende gebyrordning, så de sidste 10 pct. kommer med. Såfremt det ikke lykkes, sætter afgiften ind.

Man kan sige, at med hensyn til det sidste punkt er der tale om en hængende afgift over forhandlingerne med branchen om at få en tilstrækkelig sikker ordning for at få de sidste 10 pct. i land, og det synes vi er et udmærket resultat.

Vi er godt klar over, at vi så støtter nogle afgifter, som vi ikke tror så særlig meget på, men vi har også kun 6 mandater i Folketinget og kan ikke bestemme, hvordan hele politikken skal være. Hvis man ser på den samlede pakke af de tre forslag her, mener vi, at vi har fået det, vi kalder et hængende forbud på de klorerede opløsningsmidler i forhold til afgiften, som efter vores opfattelse er ret reel, og vi har fået tilsagn om en forbrugerpant på cadmiumbatterierne – nok ikke et så effektivt hængende forbud, fordi det skal over EF først, når det drejer sig om cadmiumbatterierne – og så har vi fået en fornuftig løsning på spørgsmålet om blyakkumulatorene, hvor vores forfættelse er, at når vi går efter resultater i miljøpolitikken, skal man høre efter, hvad alle siger. Hvis branchen siger sådan, og hvis det kan lade sig gøre og det er effektivt, synes jeg, man skal tage branchen på ordet og ikke gå hen for princippets skyld og indføre en ny offentlig afgiftsordning, hvis den risikerer at ødelægge en ordning, der er der i forvejen.

Men som sagt vil forhandlingerne vise, om det kan lade sig gøre eller ej.

Med de bemærkninger kan vi støtte de forslag, der er fremsat.

Vi har en lille kommentar til det med busserne i L 178, og det vil vi se nærmere på i udvalget. Vi vil selvfølgelig gerne støtte pasningsmulighederne i daginstitutionerne, men vi er lidt skeptiske over for at lave daginstitutioner i busser, og vi synes måske, at det er lidt pjat at skulle til at modregne for registreringsafgiften. Den kunne egentlig godt lægges oveni, når det drejer sig om almindeligt bilkøb, men det vil vi se på under udvalgsarbejdet.

Men de andre forslag støtter vi.